

"אני מצהיר כי ההשערה והייחוס האמורים בסעיף 9(ב) הנם השערות בלבד ואין להם כל בסיס עובדתי או ראיתי. למיטב ידיעתי ואמונתי האמור בסעיף 9(ב) לתצהירו של מר עמר (המשיב מס' 3 - מ'ש') המכונן אלי יש בו משום הטעיה של בית המשפט ונאמר שלא בתום-לב."

כן מוכחשת שם כל פעולה לשם הפצת העיתון ביהודה ושומרון מטעם העותרים.

6. גם מטעם המשיבים הוגש תצהיר נוסף ובו, בין היתר, התייחסות לתשובתם של העותרים בקשר לטענות שהתייחסו לתוכנו של העיתון נשוא הדיון. מסתבר כי הטענה כאילו יש בעיתון מדור הנושא את הכותרת "מפלגות קומוניסטיות אחיות" שהועלתה על-ידי המשיבים, אין בה ממש והמשיבים הביעו צערם על אי הדיוק האמור. לתצהיר האמור צורפו גם תרגומים של קטעים מתוך העיתון, הבאים להמחיש את אופיו המסית, כטענת המשיבים.

כן צויין כי על-פי המידע שנאסף על-ידי גורמי הביטחון, מפיצים הפעילים של המפלגה הקומוניסטית הבלתי חוקית באיזור יהודה ושומרון את העיתון "אלטליעה" באופן שיטתי, וכמובן שלא כחוק. נטען גם כי הפעילים הקומוניסטיים באיזור חידשו נסיונותיהם לחידוש פעולתה של חל"פ, לרבות הסתה לתקריות.

אם לסכם טענותיהם של המשיבים הרי הן מתבטאות בשניים אלה.

(א) העיתון מהווה בטאון של גוף בלתי חוקי. עורכו הוא מראשי המסגרת הבלתי חוקית האמורה ופעילי הגוף הבלתי חוקי עוסקים בהפצתו, בראותם בדבריהם הנאמרים בו ביטוי להגיגים ולטענות של מסגרתם.

(ב) תוכן הדברים מסת.

7. העתירה היא ליבואו של כתב עת לשטח ממשל צבאי ולהפצתו שם ועל כן נבחנת ונשקלת כל הכרעה בה על רקע הדינים המיוחדים החלים על מערכת הממשל והמינהל באיזור כאמור, לפי סעיף 2 למגשר בדבר סדרי השלטון והמשפט (אזור יהודה ושומרון) (מס' 2), תשכ"ז-1977, הושאר בתוקפו המשפט שהיה קיים באיזור האמור ביום כח באייר תשכ"ז (7 ביוני 1967), וזאת עד כמה שאין בו משום סתירה להוראותיו של המגשר האמור או להוראותיהם של כל מגשר או צו שניתנו לאחר מכן ובשינויים הנובעים מכינונו של שלטון צבא ההגנה לישראל באיזור. בין הצווים שפורסמו בעקבות מגשר מס' 2 כלול גם צו מס' 50 שהוזכר לעיל, אשר יצר את האיסור הכולל על הכנסתו לתוך האיזור של כל פרסום שלא ניתן היתר מיוחד להבאתו כאמור. הן בהוראותיו של סעיף 2 המפנות אל תחיקת הביטחון והן כאמור בסיפא של סעיף 2 למגשר המתייחסת לשינויים הנובעים מכינונו של שלטון צבא ההגנה לישראל באיזור, יש כדי להתיר הטלתם של איסורים והגבלות הדרושים לצורך שמירת הביטחון והסדר הציבורי. במה דברים אמורים: השלטון הצבאי המכונן באיזור, אחרי שניגף השלטון שחלש עליו כדין או שלא כדין עד אותה עת, נוטל לידינו את סמכות הממשל והמינהל העליונה באיזור ונושא באחריות לסדר הציבורי ולממשל תקין ("L'ordre et la vie publiques" כלשונה של תקנה 43 לתוספת לאמנת האג הרביעית בדבר מנהגיה של המלחמה ביבשה). (בג"צ 507/72, ארנון נגד היועץ המשפטי לממשלה (אריה ארנון, ו-6 אח' נגד היועץ המשפטי לממשלה, ואח' פ"ד כז (236, 233) (1), בע' 236; ראה גם International Law, 7th ed. (H. Lauterpacht) Vol. II, par. 169 p. Oppenheim' 437 וקייטת לשון "השינויים הנובעים מכינונו של שלטון צבאי", בסעיף 2 הו"ל יש בה כדי להפנות לכך, שמעת כינונו של ממשל צבאי מתחייבים ומותרים אמצעים אשר יש בהם כדי לאפשר לשלטון החדש לקיים חובתו לפי תקנה 43 הו"ל ולהבטיח שלום וסדר בתחומי הצבאיים, לרבות מערכת הממשל הצבאי, גם אם אין לאמצעים אלו בסיס בדין שהיה קיים באיזור ערב כינונו של הממשל הצבאי, או אם נדרשים שינויים בדין הקיים לצורך השלטתם של אלו. (לענין משמעותו של המונח "דין", ראה סעיף 1(8) לצו בדבר פרשנות (אזור יהודה ושומרון) (מס' 130). תשכ"ז-1967). הוראות המנהיגות חובות משפטיות חדשות או משנות את הדין הקודם מזוקקות בדרך תחיקת הביטחון (סעיף 1(39) לצו מס' 130 הו"ל).

החובה לשמור על הביטחון והסדר הציבורי ולהבטיח שלומם של תושבי האיזור, מעניקה לשלטון הצבאי, בין היתר, גם את הסמכות לאסור על פעילויות פוליטיות ולהגביל ואף לאסור פרסומים פוליטיים. ודעתם של המומחים למשפט בינלאומי בסוגיה זו ברורה ונחרצת. כך, מציין המדריך של צבא ארצות הברית, הדין בידי המלחמה ביבשה, בקשר לסמכויותיו של הממשל הצבאי, כי הוא -

"...רשאי להנהיג צנזורה על העיתונות, הרדיו, התיאטרון, סרטי הקולנוע והטלביזיה ושל כל אמצעי התקשורת האחרים. הוא רשאי לאסור לחלוטין פרסומם של עיתונים או להנהיג הסדרים מגבילים כאשר לפרסומם או הפצתם."

(FM 27-10, Dept. of the Army, Field Manual, The Law of Land Warfare July 1956,)
par. 377. פרופ' גרהרד פון-גלאן מארצות הברית מרחיב את הדיבור בנושא זה בספרו (1957) The Occupation of Enemy Territory ואומר:

"Control of the press in occupied territory constitutes one of the more important duties assumed by a new occupant. Most writer as well as military manuals permit severe restrictions on the freedom of the press, suspension or closing of newspapers, and even imprisonment of journalists on the grounds that such control will tend to lessen materially the spirit of opposition in the native population and will aid in the suppression of news items of military importance. Dispatches dealing with any aspect war or of the occupation, and particularly stories hostile in tone to the occupying authorities, are

subject to strict censorship. American regulations forbade the publication of any matter which was hostile or disrespectful to the United States and its armed forces.

Importation of any book, newspaper, or pamphlet containing such material is commonly forbidden, and all material published within the occupied area or imported is subject to prior inspection and approval by the authorities of the occupant. Lastly, no such material may be circulated within occupied territory, either by gift or sale; (even its possession is normally banned." (p. 139

גם הגישה של המשפטים הבריטיים איננה שונה: כך קובע המדריך הצבאי הבריטי שנערך על-ידי פרופ' הרש לאוטרפאכט (כרך ג', ע' 147, סעיף 533):

Existing press laws need not be respected The publication of newspapers may be " prohibited, or may be permitted subject to restrictions The circulation of newspapers "issued in unoccupied parts of the country and in neutral countries may be stopped

(ראה גם דברי מוריס גרינשפאן כ - Yearbook of Human Rights, vol. I (Faculty of Law Tel Aviv University Israel

(1971)) במאמרו The Protection of Human Rights in Time of warfare (שם, ע' 238), בו הוא מפנה, בין היתר, גם לדברים בנושא זה שהובאו בספרו The Modern Law of Land warfare (1959), p. 233 כפי שעולה מן הנתונים והטיעונים שלפנינו לא הפעיל הממשל הצבאי הישראלי את הסמכויות ה"ל המוקנות לו על-פי המשפט הבינלאומי בכל היקפן וחומרתן, אלא ביקש להצטמצם, ככל האפשר, לאותם אמצעים, החיוניים באופן מוחלט לשמירת הביטחון ושלומו הציבורי, תוך מתן ביטוי להלכה ולמעשה, למגמה שלא להסתפק בשלטון החוק במשמעותו הפורמלית של ביטוי זה אלא גם לאמץ תפיסותיו בדבר שלטון החוק במובנו המהותי (ראה ב- Yearbook ה"ל -

The Observance of International Law in the Administered Territories. p. 266-267 .הפעלת סמכויותיהם של המשיבים חיבוח על-פי אמות המידה אותן מיישם בית- משפט זה בבואו להעביר תחת שבט הביקורת פעולתה או מחללה של זרוע אחרת כלשהי של הרשות המבצעת, אך זאת כמובן תוך התחשבות בחובותיהם של המשיבים כפי שהן עולות ממהות תפקידם, כמתואר לעיל.

8. העיון כתוכן הקטעים שצורפו על-ידי המשיבים לתשובתם איננו מעלה כי יש כדברים שהתפרסמו עד כה אצל העותר משום הסתה וכי הביקורת העיונית עולה בשיעורה או בעוצמתה על מה שמקובל בעיתונים אחרים שהבאתם לתוך האיזור מותרת: מאחר שאין מקום לאבחון לענין זה בין שווים ולאסור על האחד את מה שמתירים לשני, לא הייתי רואה בתוכן הדברים, כפי שצורפו לתשובה, משום עילה מספקת לקביעת איסור בדבר הבאת העיתון לתוך האיזור. הוזה אומר, לו היו המשיבים נוקטים בקו לפיו, בשל הנסיבות והתנאים שנוצרו באיזור והסכנה המוחשית לשלום הציבור, אין להתיר הבאתו של אף אחד מן העיתונים העיוניים לתוך האיזור, היתה גם עתירה זו נבדקת על-פי אמות מידה שונות, אולם אם מתירים הבאתם של עיתונים בעלי תוכן עוין לתוך האיזור, הרי אין בתוכנם של הפרסומים של העותר הראשון כשלעצמם כדי להסביר מדוע תינקט לגבי עמדה מחמירה יותר מזו הנוקטת כלפי אחרים, אשר דבריהם וסגנונם לא הביאו לשלילתו של ההיתר, אשר הוענק להם.

9. עילה נוספת בה ביקשו המשיבים להסביר את הסירוב להענקת היתר היתה מעמדו של עורך העיתון בהירארכיה של המסגרת הבלתי חוקית שאליה התייחסו לעיל. אם יש בידי המשיבים מידע מדויק ומלא יותר כדי לתמוך בטענתם, הרי זה לא הובא לפנינו: שהרי מול הטענה הכללית והסתמית של המשיבים עומדת הכחשתו של עורך העיתון כפי שצוטטה לעיל, שניתנה בתצהירו שהוגש לבית-משפט זה, ובנסיבות אלה ובהיעדר פריטים שיהיה בהם כדי להטות כפות המאזניים אין בטענה הסתמית שהועלתה מטעם המשיבים כדי להסביר סירובם.

10. לפי טענת המשיבים משמש השבועון, העותר שלפנינו, כבטאונה של התנועה הקומוניסטית המחתרתית הפועלת שלא כדין ביהודה ושומרון. טענה זו הוכחשה על-ידי מר ברע'ות' אך המשיבים חזרו והעלו אותה בתצהירים הנגדי ופירוטו כי גרסתם נשענת על דעת מומחים ומוצאת תימוכין בדברים המובאים בפרסום. תוכן הפרסומים שבעיתון. יש בו אכן כדי לתמוך בטענה האמורה של המשיבים. מכאן כי יש לטענה בדבר אופיו של העיתון בנסיבות שלפנינו משמעות מרחיקת לכת. לא איטורה הפורמלי של המסגרת הארגונית הנ"ל בזמן שלטון הירדנים ביהודה ושומרון יש בה כדי להכריע בכגון דא, כי לא כל שנאסר או סביר וצודק שיהיה אסור גם היום. אולם בתשובתם של המשיבים הובא פירוט מלא בדבר פעילותה הנוכחית של המסגרת הארגונית האמורה בתחום ההיערכות המחתרתית, ההצטיידות בנשק ואף המעשים החבלניים. היינו, מדובר בגוף, אשר פעילותו העוינת והאלימה מכוונת נגד השלטון, ואשר מוציא כוונתו מעת לעת מן הכוח אל הפועל ואין על כן מקום לכך כי בית-המשפט יכפה על רשויות הממשל האחראי לבטחון הציבור באיזור את הכנסתו לתוך האיזור של כלי ביטוי המשמש ארגון בלתי חוקי כאמור, ואשר האמור בו יוכל על כן לשמש, במישרין, מדי הגיעו לאיזור, את מטרותיו הארגוניות והתעמולתיות של הגוף העיון המוזכר.

מסיבה זו הייתי דוחה את העתירה.

השופט ברק

אני מסכים.

השופט בכור

אני מסכים שיש לדחות את העתירה מן הטעם שהעותר הראשון הוא

בטאונה של מפלגה או תנועה שפעילותה העוינת מכוונת נגד השלטון, כפי שפורט בסעיף 10 בפסק-דינו של חברי הנכבד השופט שמגר. לכן אין לי צורך להביע דעה ביתר העילות שנדחו בסעיפים 9-18 לפסק-הדין, וכן בטענת המשיבים שיש לדחות את העתירה על הסף בגין ארגון פעולת הפצה על-ידי העותר הראשון למרות האיסור שהיה בתוקף. הוחלט לדחות את העתירה.

העותרים ישאו בהוצאותיהם של המשיבים, שכר טרחת עורך-דין כולל, בסכום של 1,000 ל"י.

ניתן היום, ב בסיון תשל"ט (28.5.1979).